Anul I. — Nrul 3. Prețul unui exemplar **4** Lei. Timișoara, 19 Iunie 1927.

SVASTICA BANATULUI

ORGAN SĂPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NAȚIONALE CREȘTINE

De sub președinția D-lui Prof. **A. C. CUZA**

ABONAMENTUL PE UN AN
Pentru plugari și muncitori Lei 200 | Pentru bănci și fabrici Lei 500
Pentru intelectuali . . . „ 300 | Abonament de sprijin „ 1000
Jugoslavia 200 Dinari :-: In America 4 Dolari

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
TIMIȘOARA
I., Str. Gheorghe Coșbuc 2.

ANUNȚURILE
se primesc la Administrația ziarului și la toate agențiile de publicitate

Frați Bănățeni!

Strămoșii noștri și eroii neamului căzuți pe câmpul de luptă se cutremură în morminte și ne afurisesc că nu suntem vrednici de moștenirea acestei țări, pentru care ei și-au vărsat sângele și și-au jertfit viața. Urmașii noștri ne vor blăstăma că nu am apărat moștenirea primită dela străbuni și părinți!

Vreți ca România să fie scăpată de trădătorii și demoralizatorii vieții noastre publice, de jidani și de jidoviți?

Vreți ca România să devină numai și numai a Românilor?

Vreți dreptate, cinste și moralitate în țară?

Atunci votați lista „L. A. N. C.“

Deviza noastră este: Hristos, Regele, Naiunea!

L. A. N. C.

DOCTRINA NOASTRĂ NAȚIONALISTĂ CREȘTINĂ

Nația românească — dintre toate națiile cea mai înăbușită de jidani — are mai ales datoria să-și apere cultura sa națională și creștină, primejduită de dinșii, în marginele pământului ei.

In România, Românii au creat întreaga cultură, apărând pământul acesta cu viețile lor.

In România, Românii produc toate bogățiile, prin munca acestui pământ.

In România, Românii au dar dreptul să se bucure, în întregime, de roadele acestei munci productive.

Aceasta nu este cu putință decât dacă Românii vor alcătui toate clasele nației lor românești, având în mânele lor pe lângă munca pământului, meseriile, industria, comerțul, profesiunile libere, funcțiile publice, orașele, ca centre ale culturei naționale, și mai cu dosebire cârmuirea superioară a Statului, care nu poate fi decât un Stat național, românesc și creștin.

România este a Românilor!

Jidanii, ca nație deosebită, precum sînt și înțelegem să se păstreze, fără amestec cu noi, nu pot sub nici o formă să conlucreze cu nația românească.

In clasa rurală: întroducerea jidanilor ar însemna ca pământul să treacă în mânele lor, cu înlăturarea sau exploatarea de către jidani, a țăranilor noștri.

In clasa de mijloc: întroducerea jidanilor însemnează excluderea Românilor din comerț și industrie, cu contractarea avuțiilor în mâni jidovești, cum se vede acum, prim orașăle noastre înstrăinate.

In clasa dirigentă: întroducerea jidanilor ar fi să li se încredințeze lor conducerea nației românești, făcându-i stăpâni de destinele ei, cu robia Românilor.

Aceasta nu se poate!

Prin stăruința noastră, prin munca noastră, prin energia noastră organică: parazitismul jidovesc trebue scos din mijlocul nostru, pe cât mai curând.

Și fiind că jidanii nu se vor duce de bună voe, din România, unde trăesc ca paraziți, foarte bine, **ei trebue siliți, prin orice mijloace legale să plece.** Ca să-și îndeplinească destinele lor aiurea, unde va fi, muncind și ei un pământ al lor, ca toate popoarele.

A trezi, așa dar energia Românilor, a apăra drepturile muncei românești, în România, a tuturor claselor, deopotrivă, a organiza **apărarea națională creștină,** contra jidanilor, ca Românii să fie stăpâni pe pământul, pe industria, pe comerțul, pe avuțiile, pe orașele, pe cultura și pe destinele lor; aceasta este concluzia firească a **doctrinei naționaliste creștine.**

Pe doctrina aceasta, națională și creștină, să bazează **programul** „Ligii apărării naționale creștine“ cuprinzând măsurile pentru a o realiza.

A. C. CUZA.

A. C. Cuza

Intors din Parisul ideilor înaintate, nu se putea ca omul născut pentru luptă, combativ până la revoluționarism, să nu caute a înrădăcina, idei ce aiurea puteau avea locul lor. Instabil prin observarea nereușitei juxtapuneri a doctrinei noui pe plaiurile României, Junimea, acea școală a elocvenței clasice, unde omul era format pentru parlamentarismul ideal, atât de dorit astăzi, cucerește pe A. C. Cuza pentru a-l alege deputat în 1895 pe lista partidului Conservator.

Actul de indisciplină, fruct al firei belicoase și mereu frământată de ideia stabilității pe baza unor adevăruri inexpugnabile, ce-și arătau existența și intinctul de conservare, se produce, când combătând punctul de vedere al leaderului conservator, Nicolae Filipescu, susține interesele păturei țărănești.

Singur, reprezentându-se pe sine, își face debutul acum 32 ani în Parlamentul valorilor reale ale țărei, cari desigur ca ar muri încă odată, dacă ar vedea parodia din Dealul Patriarhiei și plămădește doctrina care trebuia să adune pe Români, spre a duce lupta pentru existența națională.

Lucrările sale monumentale „Meseriașul Român“, „Poporația“ și „Naționalitate în Artă“, îl trec cu adevărat în rândurile oamenilor mari, ales fiind la Academie; prin aceasta atacă problema la rădăcina ei, expunând cu competența ce i-o dădeau studiile sale superioare și inteligența sa, pericolul ce amenință neamul nostru, prin infiltrația progresivă a elementului jidovesc.

Sensibilitatea poetului și rigiditatea savantului se unesc pentru a oferi cu mult curaj, în timpurile când irascibilitatea democrației era suficient de pronunțată, pentru a uita dreptul suveran de apărare, axul doctrinei naționaliste prin „Naționalitatea este puterea creatoare a culturei umane, cultura puterea creatoare a naționalității“.

Despărțit de Junimea, care trecuse pe al doilea plan ideia națională, se unește cu Nicolae Iorga, pentru ca înființând Partidul naționalist să ia parte la toate mișcările dela 1906 până după războiu, înțelegând să fie slujitorul perpetuu al naționalismului. Cu un curaj ce trecea orice margini, în Parlamentul de tristă memorie a lui Mackensen la Iași, combate încetățenirea și dreptul de vot al jidanilor, prevestind nenorocirile ce vor decurge din supralicitarea acestor elemente parasitare. Atacând cu vehemență guvernul pe tema păcei dela Buftea, nu s'a sfiit a spune: „Puterile Centrale vor fi fiind prietenii Dv. (a guvernului Marghiloman), dar națiunea română îi va considera și trata ca dușmani“, ținând pe loc semnarea păcii, cu speranța că adevărații aliați, vor sparge frontul nemțesc în Apus.

Mi-l amintesc pe Prof. Cuza, pe timpul când se dișputa la Versailles Banatul, cum a adunat mii și mii de oameni pe platoul Copoului din Iași, pentru ca ridicându-i la un entuziasm delirant, să ceară printr'o manifestație, care va rămâne întipărită în mintea oricui o va fi văzut, integritatea teritorială a Banatului prin intransigența delegaților români.

Despărțit de N. Iorga, care alunecase pe panta democrației umanitariste, rămâne singur, intrezărind prin adevărul ideei, ziua când va fi chemat a soluționa problema capitală a neamului românesc: salvarea dela pieire.

Și iată că la 1923, în urma mișcărilor studențești, A. C. Cuza perseverentul și desinteresatul este idolatrizat de popor și de studenți, organizând Liga Apărării Naționale Creștine, cu o menire sfântă. A întâmpinat neajunsuri dela adversari și prieteni, dar nu a desarmat; convins ca luptă pentru adevăr și dreptate, merge înainte, cu constiința împăcată și cu convingerea triumfuiul.

Nu se teme de singurătate, căci e deprins cu ea (soarele puternic arde în jurul său tot ce nu-i rezistă) nu cunoaște frica de adversar, căci verva acidulată a epigramei sale, distruge pe cutezătorul, care ar nega adevărul.

E atacat, pentrucă în el e realitatea, dar nu e doborât, căci don-quischoteștele asalturi asupra terenului arid al desinteresării și consecvenței, se prăbușesc în ridicolul, pe care nu de puține ori l'am văzut.

A. C. Cuza va conduce pururea pe luptătorii ideei naționale, tratând pe pigmeii materialismului, cu ironia unui zâmbet și bunătatea iertării.

Ion Fotiade.

Din vrăjitoria francmasonilor

Mult se scrie și se vorbește despre francmasonerie, fără ca cineva să se ocupe de ea pe înțelesul poporului, ca și plugarul și muncitorul să o poată cunoaște și combate.

Francmasoneria este o organizație secretă, cu scopul de a lua în stăpânire toate puterile lumii. Membrii acestei societăți secrete se cunosc prin semne și cuvinte, a căror rost numai ei îl cunosc. Ei țin adunări secrete cu scop politic, dar în așa fel, că nici chiar membrii lor nu cunosc toate apucăturile și mijloacele lor.

Sunt dușmanii bisericii creștine, atâță poporul la revoluție în contra celor bogați și din toate nenorocirile omenimei, ei știu să-și facă bani și glorie. Toți revoluționarii lumei au fost și sunt francmasoni.

Franmasoneria nu cunoaște naționalitate, nici religie. Ei sunt așa ziși „liberi cugetători“.

Pentru a dovedi, cât rău fac ei Bisericii și Neamului Românesc, voiu descria câteva apucături de ale lor.

In țara noastră, pe care ei o considerâ, ca o moștenire a lor și peste care vreau să stăpânească și politicește, s'au trezit față în față cu puternica organizație a Bisericii ortodoxe creștine, care a adunat în jurul Ei tot sufletul românesc și era condusă de un cler mai puțin cultivat, dar inteligent, cinstit și conștiincios.

Văzând acest puternic zid, care adăpostește pe toți românii, s'au convins, că acest zid trebuie numai decât dărâmat pentru a împrăștia neamul, pe care apoi ușor îl poate subjuga.

Dar cum să se lupte și cu Biserica?

Au înființat 112 secte religioase, prin care poporul să fie amăgit de a-și părăsi legea strămoșească. Au adus enorme sume de bani pentru sprijinirea acestei acțiuni de nimicire.

In curând au fost constrânși să vază, că nu reușesc cu tot aurul lor.

Au recurs la alt mijloc, anume, de a discredita biserica prin reprezentanții ei. Acest drăcesc plan a fost întocmit de către cei mai rafinați reprezentanți ai francmasonilor și s'a aplicat cu o socoteală foarte bine chibzuită, de către francmasonii înscriși prin diferite partide politice.

Deviza lor a fost: desbină poporul și-l vei stăpâni.

Nu au avut curajul lui Luther sau Calvin, de a ataca credința creștină pe față, fiindcă cele 112 secte nu au ajuns la rezultatul dorit de ei, ci prin viclenie, amăgire, minciuni; adecă cu mijloacele dracului din întuneric.

Ce au făcut?

S'au năpustit într'o bună zi asupra preoțimei cu diferite lozinci și steaguri politice și i-a băgat în luptă de partid ucigătoare de frați, fără ca preoțimea să-și dea seamă de greșitul lor pas și de prăpastia în care au căzut. Așa încât am văzut venerați preoți luptând cu dușmănie în contra unui frate cinstit, luptând pentru un francmason drăcesc, care cu un zîmbet diabolic pe spurcata-i față a privit la moartea morală a nenorocitului preot de bună credință.

Al doilea francmason a convins pe alt preot, ca să lupte pentru dreptatea și egalitatea jidanilor din România, atunci, când jidanul este cel care persecută, și românul cel prigonit.

Alt preot a furat urna și a falsificat procesul verbal din alegeri.

Alții au părăsit altarul, ca să plece la oraș să facă ghesefturi cu jîdanii.

Dar francmasonul nu s'a mulțumit cu atâta. El a știut să câștige prin viclenie și minciuni, chiar pe înalții noștri clerici.

Și atunci românul își face cruce și strigă: „Doamne încotro ai plecat? Unde vom ajunge? Casa Ta sfântă de odinoară, care a fost cu mult prea mică ca să cuprindă pe toți credincioșii Tăi la Sfânta Ta Slujbă, astăzi stă goală. Doar numai babele și copii o mai cercetează. Doamne iartă-ne“!

Mai mult de 50 la sută din preoțimea noastră nu se mai bucură de sprijinul cinstitului nostru popor, pentru că viclenia francmasonilor i-a îndepărtat dela Sfintele Taine și i-a băgat în dușmănie cu poporul, pe care aveau datoria să-l conducă și să-l servească.

Și acuma după ce francmasonul cel mare i-a desbinat, vine francmasonul cel mic ca să perfecționeze opere de distrugere și adună poporul în 112 diferite secte de dușmănie față de Biserica strămoșilor noștri.

Iată o singură luptă, din cele nenumărate, dusă de francmasoni, pe jumătate câștigată în România. In Rusia au câștigat-o cu totul și au transformat Bisericile în grajduri, teatre și localuri de desfrâu.

In fața acestei triste constatări, ne oprim îngrijorați și ne întrebăm: oare să nu fie numai o simplă întâmplare nenorocirea din zilele noastre?

Cum să fie numai o simplă întâmplare, când ea deodată și pretutindeni se arată?! Pretutindeni la fel și pretutindeni nenorocire și dezastru!

Nu! Nu este o simplă întâmplare, ci este realizarea drăcescului plan francmason, pus în aplicare de către francmasonii români înscriși în diferite partide, cu știre, sau fără ea ei să-și poată da seamă de urmările dezastruoase ale luptei lor imorale.

Acesta este adevărul.

Voiu continua!

Alex. Tieranu.

Cine-au îndrăgit străinii
Mânca-i-ar inima câinii,
Mânca-i-ar casa pustia,
Și neamul nemernicia!
M. EMINESCU.

„Vom lovi deopotrivă în străinul parazitar și în *românul* necinstit și înstrăinat!“

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Indatoririle statului, comunelor și județelor în organizarea Căminelor de Ucenici

După războiu toate popoarele din Europa fac mari sacrificii și sforțări, de a introduce fie care în țara sa toate ramurile economice, pentru a fi cătuși de puțin avizate la importarea produselor altor țări. Până când Anglia, Germania și Italia înainte de războiu erau numai țări industriale, azi vor de a deveni și agricole. România de eri și chiar cea de azi fiind o țară agricolă cu un surplus puternic de agricultori dar cu puțini industriași și comercianți români, suferind și mari pagube de pe urma războiului, are nevoie de o refacere și de a-și plasa surplusul populațiunii agricole la industrie și comerț. România dispunând de materii prime și izvoare de energie, poate avea perspectiva formării unei țări industriale, căutând a-și valoriza izvoarele de bogății, iar materialele brute a le prelucra acasă; cu un cuvânt trebue să emită o nouă orientare, pentru a deveni și un stat industrial și comercial. Industria și comerțul de după războiu a luat un avânt puternic. Zi de zi poporul român evidențiază rolul important pe care meseriile îl au în desvoltarea economică și întărirea unei națiuni, dar prețuirea muncii industriale nu a pătruns în toate păturile societății noastre. E foarte natural că devenind la ordinea zilei industrializarea țării noastre, o chestiune atât de vitală intereselor noastre, factori iubitori de aș vedea poporul fericit să ocupă, elaborează proiecte de organizare, modalități, căutând a da o nouă orientare vieții noastre economice.

Cine este chemat în primul rând să ia în mână această acțiune, decât statul? Cine poate da o nouă îndrumare și un sprijin efectiv aspirațiunilor de industrializare a țării pentru a ne apropia de vechea deviză: „Prin noi înșine“ decât statul.

Cine poate să apere viitoarea generație de miile de pericole la care este expusă aceasta generație industrială decât statul?

Indatorirea organizării Căminelor de ucenici cade deci în sarcina statului. Statul trebue să-și asigure o muncitorime națională, ca să nu mai fie nevoit a face apel la străini. Nu este indiferent pentru țara noastră că din ce elemente vor fi compuși și ce orientări vor avea viitorii industriași ai țării. Industria și comerțul din România nu este în mânile românilor. La noi sunt fabrici în care dela director până la cel mai mic servitor dela fabrică sunt numai străini, aduși de cele mai multe ori din țările cari ne-au fost înamice, iar azi nu ne vreau decât distrugerea pe orice cale posibilă. Noi cei din ținuturile alipite avem experiența trecutului. Noi am fost ținuți departe de oraș și de orice activitate economică. Pe terenul industriei am fost excluși, dar banii nostri erau buni. Deci statul să-și asigure industrializarea țării prin elementul său.

Legea actuală a Căminelor de ucenici garantează drepturi mari diferitelor asocațiuni bisericești și culturale, acestor persoane juridice, de a inființa Cămine. In felul acesta să dă în mâna străinilor o armă puternică de a putea contrabalansa acțiunea noastră, tinzând noi la reromânizarea orașelor azi înstrăinate. Dacă în industrie și comerț am sta pe picior egal cu minoritățile, presupunem că statul, atunci ar fi în stare să-și apere elementul dominant, dar când noi nu formăm nici a zecea parte din elementul profesional, încredințarea și pe mai departe a exploatării izvoarelor de bogăție ale acestei țări, ar constitui **un impas** național. Până ce legea nu a apărut, era liniște. Minoritarii vedeau în năzuința noastră o justă pretenziune de a ne crește elementul nostru; dar imediat ce legea a apărut, organizațiunile lor, culturale, cu totul străine de interesele neamului nostru, au început a se agita. Gazetele lor zilnic trăgeau clopotele în dungă asupra pericolului de început al românizării cu Căminele de ucenici, agitând, cerând și insistând că în conformitate cu dispozițiile legii să-și deschidă și ei Cămine de ucenici, **dar exclusiv pentru elementele minoritare**, cu o singură tendință, de a putea zădărnici înruirea elementului românesc la industrie și comerț și a crește generația lor, tot în spirit șovinist și dușmănos intereselor țării noastre. Pentru noi românii din ținuturile alipite acest drept acordat asociațiunilor culturale, confesionale și sindicatelor prefesionale sau ori cărei organizații, înseamnă înstrăinarea și pe mai departe a elementului românesc dela industrie și comerț, tăindune creanga de sub picioare; și tot începutul și avântul luat se va spulbera închizând posibilitatea de a mai plasa români la maeștri străini, căci maestri români nu avem, iar străinii natural vor primi numai pe ai lor. Dreptul de organizare a Căminelor să fie deci al statului. Dacă statul nu ar putea susținea pe toate Căminiele, să fie decretate în mod obligativ de-a înființa toate orașele cu reședință de județ, mai apoi comunale, fie urbane fie rurale, unde numărul măestrilor trece peste 200. In comunele fără sediu de județ organizarea Căminelor să cadă în competința prefecturei județelor prin contribuirea fiecărei comune din județ la bugetele întreținerii acestor Cămine. Prefectura județului având de a repartiza sumele după starea materială a acelor comune.

In Jugoslavia susținerea societății de plasare a ucenicilor „Privednic“, care tot odată pune la dispoziție și capitalul necesar pentru etablarea măestrilor începători, se bazează pe sumele luate în bugetele fiecărei comune în mod obligativ și pe acțiunile asemnate de comune. Deci nici un drept de a se asigura ori cărei Asociațiuni, Sindicate profesiorale din țară dreptul de a deschide Cămine de ucenici. In Căminele statului și ale orașelor se cresc ucenicii în spirit patriotic, feriți de curentele extremiste ale unor muncitori rătăciți. **Ce granță are statul** că în Căminele particulare și a diferitelor asociațiuni nu se vor crește pui de năpârci, cari vor căuta să sape la temelia statului nostru?

Legea Căminelor de ucenici trebue urgent modificată, căci în Ardeal în orașele Cluj, Oradea-Mare și Satu-Mare, jîdanii, sau folosit de libertatea asigurată în lege, organizând Cămine de ucenici jîdovești primind subvențiuni din America cu tendințe și scopuri foarte suspectabile. Aceste Cămine n'au nici autorizație, nici asigurarea dreptului de publicate. Ele însă funcționează sub ochii autorităților locale.

Ne trebuesc dispozițiuni potrivite, tărie sufletească, iubire de neam, pentru a ne putea întări cetățile cari au la bază romanizarea orașelor noastre.

Un prietin al căminelor.

Ziarele minoritare se veselesc

Tresaltă de bucurie minoritarii cu perciuni și fără dela foile din Timișoara. Mulțumesc lui Iehova că în fine un român adevărat d. Gh. Buculescu, grefier, a fost mutat la Caransebeș. Credeți oare că a sustras ceva din averea Statului, că a făcut vr-un fals în acte publice ori că nu și-a îndeplinit cu punctualitate datoria? Nu. Mutat prin înaintare la Tribunalul Timișoara, olteanul nostru patriot și conștiincios, a înțeles să aducă cu dânsul suflet din sufletul românesc.

Venise aici în capitala Banatului, care nu pare a fi românească, cu tot dorul de a-și face datoria, de a fi un bun slujitor al statului și intereselor românești. Crezuse că se va înfrăți cu românii de aici, pe care îi credea tot atât de numeroși ca în frumosul și patriarhalul Turnu-Severin.

Dar așa îi e dat omului, a-și face iluzii pentru a avea decepții. Sfindându-se orice dispoziție, orbi în fața placardelor cu „Vorbiți românește“ care nu lipsește din nici un oficiu, pentru a generaliza contrastul între ceeace ar trebui să fie și ceeace este, avocații unguri și jidani se întrețin în limba lui Arpad. Fie între ei, dar pretind ca și slujbașii statului să-i poată înțelege și servi tot astfel.

Aceasta nu se poate și chiar dacă s'ar putea, nu este tolerabil. S'ar putea admițând că slujbașii români de aici ar cunoaște toți limba maghiară, ceeace nu e cazul, deoarece în Timișoara au fost detașați mulți funcționari din fostul regat, spre a completa golurile rămase în administrație; permitând prestarea serviciului în limba maghiară, ar trebui obligat funcționarul din fostul regat să învețe ungurește, ceeace e absurd, iar neadmițându-l pentru aceasta lipsă, am introduce un regionalism prin lege, eliminând unul din elementele de unificare sufletească.

Românul are dreptul și trebuie să ocupe posturi publice în administrația românească în orice parte a țării, cu singura condiție de a fi constiincios.

Statul român, creat prin atâtea jertfe, nu este eteroglot, pentru a tolera o altă limbă oficială decât cea românească. Deacea ungurii, nemții și toate minoritățile etnice trebuie să cunoască limba noastră pentru a putea obține serviciul unui funcționar cu care se găsește în contact. In această ordine de idei, constatăm că în biurouri se vorbește numai limba maghiară, în disprețul tuturor ordonanțelor date până azi. Incurajați de excesul nostru de toleranță, domnii avocați Hugo Nagy, Edmund Huszár și Filip Goldmann vorbesc numai ungurește în birourile judecătoriilor și tribunalului din Timișoara. In baza ordinelor superioare, funcționarul Buculescu li-a atras atenția că nu e voie a se adresa decât în românește. Considerându-se ofensați au cerut judecarea lui de către comisia de disciplină, care în Ianuarie 1927 l'a găsit nevinovat și la scos din cauză. Nu s'au mulțumit domnii de mai sus, și au reclamat baroului, care a dispus ca o comisie arbitrară de anchetă să facă cercetările. Comisia compusă din d. consilier Dr. Miclea și avocații Dr. Goiți și Dr. Mercea, spre cinstea lor, l'au scos din cauză în mod definitiv. Și astăzi, când de bună voe se mută la Caransebeș, găsesc ziarele „Déli Hirlap“ și jîdănescul „Temesvarer Zeitung“ să facă aprecieri jignitoare la adresa lui și să tresalte de bucurie. Domnul Buculescu nu are de făcut decât să treacă cu fruntea sus, privind cu desconsiderarea ce o merită aceste foi sediționase, iar din bucuria lor să tragem învățătura pentru atitudinea pe care ori ce român trebue să o aibă față de acești dervișii perciunați ai condeiului, cari își închipuesc că îndolența va merge până acolo, încât să primim bățocorile lor fără reacțiune. Ea va veni și să fie siguri că nu prea târziu.

Dar nu aruncăm toată vina asupra lor, căci nu e mai puțin adevărat că nici un ziar românesc nu i-a luat apărarea d-lui Buculescu. Ne închipuim că nu au făcut-o din reavoință, ci numai din nepăsarea cu care privim toate atacurile îndreptate contra noastră. E aceasta continuarea momentului de transport de după Unire? Dacă e așa ar trebui să se curme cu această indolență și să ne apărăm, pentru că suntem atacați mereu.

Crearea unui muzeu etnografic bănățean

Se afirmă că „Românul este născut poet“. O afirmațiune dreaptă, că nici un alt popor nu-l întrece pe al nostru, îndeosebi în doinele sale, aceste poeme pline de duioșie și frumusețe.

Tot așa să poate afirma că țăranca română este o mare și virtuoasă artistă.

Ceea ce pictorii celebri au așternut pe pânză cu pensulele, această creatoare artistă pictează — minuni de frumusețe — cu vârful acului. Nici un alt popor nu are port național așa de frumos și pitoresc ca al nostru.

Numai acel popor care ține cu sfințenie la păstrarea neștirbită a patrimoniului strămoșesc și național, la creațiunile și operele făcute de acești mari și glorioși înaintași și va imita pe acești străbuni, va putea birui și înfrânge toate încercările dușmănoase fie contra țării sale, fie contra celor cari caută a-l perverti din felul său de a fi, a crea și a se purta.

Curentul internațional care ne a furat doinele pe nesimțite și romanțele noastre înlocuindu-le cu cuplete, hora cu foxtrot sau charleston, haina țărănească cu strai nemțesc, caută să pună stăpânire pe tîneret spre a-i fura tot ce e bun și frumos, spre a-i perverti gândurile simțurile și gusturile.

Satele și târgurile noastre dela un cap la altul al țării sunt cutreerate de streini, cari prin prețuri de nimic, nu am putea zice cumpără, dar jefuesc pe țărancele noastre de frumoasele podoabe din casele lor, unele moștenite dela străbuni, altele cusute în nopți de iarnă la gura sobei și lumina opaițului, chiar de ele.

Este de datoria tuturor adevăraților români și încă o obligațiune națională și morală de a porni și noi la luptă; pe deoparte, de a opri pe acești răpitori ai comorilor noastre artistice țărănești, pe de altă parte a lumina ochii țărancelor noastre că comit o crimă națională de a-și înstreina ce le-a lăsat moștenire mamele și bunicele lor.

Și dacă ne întrebăm de ce acești streini, cu atâta sârg năvălesc a acapara aceste comori de artă pur românească, — răspunsul ce ni-l dăm ar fi foarte măgulitor pentru noi, că aceștia cari caută a aduna cât mai multe lucruri de industrie casnică, știu că vor câștiga însutit revânzându-le în străinătate; unde astăzi datorită câtorva expoziții industrie casnică operele de ar ale harnicelor noastre țărani sunt foarte mult apreciate deci valorificate.

Cum nu să poate învăța ge grafia fără hărți, istoria natur lă fără muzee zoologice și bot nice, istoria națiunei fără t blouri de lupte cu icoanele m rilor voevozi, tot astfel Etn grafia, adecă simțul estetic artistic al unui popor, nu poate învăța fără a expune ceste produse elevilor în muz

La noi în Timișoara există muzeul bănățean și o secție etn grafică în care se poate ved produse de industrie casnic Chilimuri, îmbrăcăminte, podo be; dar lipsesc încă multe. Și ne-am întreba, de ce nu sunt m multe originale răspunsul, de tul de dureros ce nici putem d este, au fost înstreinate, distr se de cei cari le-au moștenit d la părinții lor la rându-le d moși în strămoși.

Cât de comic și nenatural stă unei țărance cu pălărie rochie ca și cu evantail și po tă. De ce? Nu-i pentru ea ast de lucruri.

In schimb ce pitoresc și ce fr mos îi stă aceleași îmbrăcată portul strălucitor al strămoșil ei, cu floare la cap și cingătoa

Este ceva însă care învinge ceste alterări. E vocea sângel e ereditatea care face pe mu Doamne din elită ca să îmbra costumul național la festivit și diferite serbări.

E o constatare foarte feric pe care o relevăm că așa zi clasa intelectuală a femeilor mâne a învățat mult în războ s'a trezit în ele din nou conști ța naționalismului și dragost față de ce este românesc.

Un alt fenomen e acela al temeierii multor magazine desfacere a produselor de ind trie casnică țărănească **fapt mai ales în Banat nu există.**

(Continuarea în n-rul viitor)

Naționalizarea industriil Toate guvernele țării își con deră de datorie, de a proteja i dustria țării, prin taxe vama de protecție, prin credite iefti și alte multe avantagii. Ap băm aceasta măsură legală f de industria națională, dar neam așteptat, ca după 8 ani la Unire, să mai vedem mari treprinderi, cu colosale venit în mânele cetățenilor streini, exemplu: Fabricele de zahăr Târgu-Mureș și Bod. Prima c avere de ca. 300 milioane doua cu $^1/_2$ miliard lei. Amb fabrici au încheiat bilanțul 25—30 milioane lei venit, din re numai 3—4 milioane s'a ciarat de venit curat, restul fi dotat la diferite fonduri. Act nile acestor două fabrici s deținute aproape în întregi de către Magyar Általános telbank din Budapesta, care ca director executiv, pe jîdan barcu Kornfeld Pál și este interesată cu renumitul B schild. Fabrica din Bod, are director, pe jîdanul Kramm cetățean ungur, din Kecsker (fostul președinte al comu tății jîdovești, din Brașov). fabrica din Târgu-Mureș, fu ționează ca director, un alt dan, din Ungaria, cu numele Keleti Péter. Cum se poate, aceste două întreprinderi cu jîdovești, cu capital strein, bucură și astăzi de toate favo rile industriei naționale și vrea să aflăm, cine figurea drept coadă de topor, în co lile lor de administrație?! O ce au de spus acești apărători intereselor noastre naționale?

Nici un ac dela jîdan

BCU Cluj / Central University Library Cluj

INFORMAȚIUNI

Corpurile legiuitoare au fost dizolvate

— Când vor avea loc noile alegeri. —

In „Monitorul Oficial“ apărut la 6 Iunie a. c. s'a publicat decretul semnat de Suveran și contrasemnat de d-l Barbu Știrbey, prim-ministru, în baza căruia:

Adunările legiuitoare sunt și rămân dizolvate.

Corpul electoral din tot cuprinsul țării se convoacă pentru a alege Adunarea deputaților și Senatul.

Alegerile se vor face:

Pentru Adunarea deputaților în ziua de 7 Iulie 1927.

Pentru Senat:

a) **în ziua de 10 Iulie 1927,** luând parte la aceasta alegere toți cetățenii români dela vârsta de 40 ani împliniți, cu votul obligatoriu, egal, direct și secret, pe circumscripții electorale prin scrutin de listă;

b) **în ziua de 12 Iulie 1927,** luând parte la aceasta alegere, în colegii separate, membrii Camerilor de comerț, secția comercială; membrii Camerilor de comerț, secția industrială; membrii Camerilor de agricultură, precum și profesorii universitari onorari, titulari și agregați și conferențiarii definitiv, întruniți în colegii separate pe fiecare Universitate;

c) **în ziua de 14 Iulie 1927,** luând parte la aceasta alegere toți membrii aleși ai consiliilor comunale urbane și rurale și ai consiliilor județene întruniți în colegiu separat

Noile adunări sunt convocate în București în ziua de 27 Iulie 1927.

* * *

Noi, cei dela „L. A. N. C.“ în frunte cu președintele nostru suprem, d-l Prof. A. C. Cuza — Apostolul și Mântuitorul Neamului — vom lua parte în alegeri cu listă separată, cu semnul electoral al Ligii: o linie [redacted] orizontală (culcată).

Vom lupta cu fruntea ridicată, cu sufletul curat și cu conștiința liniștită.

Nu vom înșela pe nimeni și nu ne vom lăsa înșelați de nimeni!

Nu ne vom da indărăt, căci suntem hotărîți.

Nu cunoaștem frica, căci luptăm pentru realizarea cauzei sfinte a „L. A. N. C.“, care este și trebuie să fie cauza întregului neam românesc.

Este rândul Vostru, cetățeni și alegători conștienți, dacă doriți ca în fine România să fie scăpată de trădătorii neamului nostru, de jidani și de slugile jidanilor; ca România să devină numai și numai a Românilor, să ne dați tot sprijinul și să votați cu noi.

Vă va binecuvânta nu numai țara, ci și Atotputernicul Dumnezeu!

Buletin politic

IN TARA.

Fulgerătoarea cădere a guvernului Averescu, din dorința dictatorului dela Florica, Ionel Brătianu, după cum spune generalul, ori din greșelele săvârșite în timpul guvernării, după spusele liberalilor, ne-au adus în fața unui guvern format în majoritate de membri al partidului liberal, mascați sau nu, din patru național-țărăniști și din doi generali fără armată, domnii Stelian Popescu și Const. Argetoianu.

După cum spune manifestul noului guvern prezidat de dl. Barbu Stirbey, alegerile dela 7 Iulie se vor face sub imperiul celei mai impuse imparțialități, scutiți fiind astfel de toate mizeriile îndurate de opoziționiști în toate alegerile ce au avut loc în România.

Aici în Timiș-Torontal, trebuie să o spunem, nu s'au făcut ingerințe în anul trecut, dar în restul țărei, cu foarte puține excepții, candidații opoziției au fost supuși unui adevărat martiraj. Astfel putem astăzi cel puțin spera, că poporul va putea alege pe reprezentanții săi în Parlament, așa după cum se pricepe așa cum dorește.

Vom avea, dacă surprizele vor fi excluse, un parlament compus din toate varietățile politice, astfel încât prin colaborarea câtorva grupări, să se poată alege un guvern, ca emanație a Parlamentului.

Inconvenientul sistemului parlamentar democratic, constă în faptul că o grupare retrăgând creditul, guvernul pus în minoritate, va trebui să se demită și vom fi puși, după toate probabilitățile în situația de a asista la o cascadă de guverne, care numai salutară nu ne poate fi.

Discuții interminabile, pertractări și compromisuri, iată ce vom vedea.

Deacea era mai bine, dacă am fi avut la guvern un partid omogen, disciplinat și sub o conducere hotărîtă, care obținând majoritatea mandatelor, să poată guverna fără grija surprizelor de a doua zi, din gustul vreunui șef de grupare politică.

In orice caz, liberalii au câștigat teren suficient prin înlăturarea generalului Averescu, astfel încât să nu fim surprinși dacă manevrările domnului Brătianu vor concura la venirea sa la putere, pentru a mai sta patru ani.

De altfel, d. Brătianu a și afirmat că vrea să aiba conducerea guvernului de mâine și știm că nu a putut fi oprit de nimeni. niciodată. Liga Apărării Naționale Creștine asistă, fără surprindere, la acest match de strategie politică făcută pe spinarea țărei și încrezătoare în adevărul ideilor ce o călăuzesc și în dreptatea ce trebuie să vină, candidează la noile alegeri, pentru a susține în Sfatul Țărei interesele națiunei române, sigură că toți românii buni îi vor da concursul, pentru a realiza cu un ceas mai devreme idealul comun: **România a Românilor!**

IN STRĂINĂTATE.

Intre Albania și Jugoslavia a isbucnit un conflict pe chestiuni teritoriale. Legăturile între aceste două state au fost rupte, miniștrii părăsind țările pe lângă care erau acreditați. Italia ține partea Albaniei, fața de care duce o politică extrem de amicală, fapt ce nemulțumește pe Sârbi. Conflictul va fi deferit Ligei Națiunilor, al cărei Consiliu se întrunește la 13 Iunie, dacă încercările de împăcare a miniștrilor Angliei și Franței nu vor reuși.

Anglia a denunțat tratatul comercial cu Rusia și a rupt relațiile diplomatice, pe motiv că Sovietele fac propagandă comunistă în Anglia, periclitând astfel bunul ei mers. Ministrul Sovietelor cu tot personalul legației a părăsit Londra; tot astfel și ministrul Angliei dela Moscova, căruia i s'a făcut manifestație ostilă la plecare.

La Varșovia a fost omorît ministrul Sovietelor, Woykow. Acesta era jîdan și căsătorit cu o jîdancă poloneză, pentru care fapt nu era primit în societatea miniștrilor celorlalte țări, la Varșovia. Guvernul polonez a ordonat o anchetă severă și mai mulți ruși monarhiști au fost arestați. Ziarele comuniste acuză Anglia de acest asasinat, susținând că ea ar fi pus la cale pe rușii monarhiști.

In Spania, gen. Primo de Rivera, primul ministu, a convocat parlamentul, pentru a propune și discuta noile legiuiri. Acest parlament este numit de rege și are numai drept de vot consultativ.

Din Bulgaria vine știrea că regele Boriș se va căsători, în ziua când Bulgaria va împlini 50 ani de independență.

Risipa averescană. Unii dintre miniștri au raportat consiliului că la departamentele respective s'a făcut risipă cu banii statului pentru cheltueli ilegale. Președintele consiliului d. Barbu Știrbey, a rugat pe miniștri să facă inventarii la fiecare departament asupra acestor cheltueli făcute de guvernul trecut și în cazul când s'ar dovedi reaua credință a foștilor miniștri în manipularea banului public, se vor lua măsuri ca vinovații să fie chemați la răspundere.

Atât — pe scurt — raportul oficial. Noi cunoaștem povestea aceasta învechită. Ea se repetă la căderea fiestecărui guvern. Toți cei ce vin la cârmă sbeară în gură mare despre cei căzuți dela putere:... Jaf... jaf cu banii statului, ilegalități, pungășii ș. a. Toți promit energic și solemn: Vom preciza răspunderile și cei vinovați își vor lua pedeapsa. Poporul nostru este îndelung răbdător... Așteaptă în liniște... Să nu uite acești domni, cari cred că țara aceasta au luat-o în chirie, că și răbdarea poporului are sfârșit. Cerem și noi dreptate și lumină! O cerem în numele țării, o cerem în numele poporului nostru care s'a jertfit pentru independența și întregirea patriei, o cerem pentru prestigiul, cinstea și demnitatea acestui pământ sfânt, care se numește România-Mare. Nu vă jucați cu răbdarea acestui blând popor și nu abuzați de încrederea lui... Țara are lipsă de liniște și este dornică de dreptate. Fiți fără cruțare față de jefuitorii neamului, striviți pe toți necinstiții! Ridicați pe toți cari sunt demni de a conduce destinele acestei țări, fie de orice colorit politic. Toți cei chemați să facă totul pentru fericirea, mărirea, înălțarea, întărirea și independența patriei! Cea ce facem pentru Patrie Hristos și Rege, facem îndoit pentru noi înșine!

Procesul jîdanului Reiter. In ziua de 27 Iunie la ora 9 dim. se va judecă în sala Nr. 3 la Curtea de Apel din localitate, procesul jîdanului Reiter și ceilalți, cari în seara zilei de 9 Decemvrie 1925 au atentat la viața d-lui Constantin Beșliu, student la Politechnica din Timișoara. Tribunalul a condamnat pe jîdanii criminali la închisoare și făcând apel la Curte, procesul se va judeca din nou.

Insigna nouă a L. A. N. C. Pentru o mai bună organizație și control s'a adoptat o insignă nouă. Mărimea acestei insigne va fi a unui nasture obișnuit. Va purta, pe lângă deviza Ligii și semnătura originală a Președintelui Suprem. Pe verso (dosul insignei) va fi un număr de ordine și cu o literă care va marca seria. Insigna se va elibera împreună cu o carte de membru, în care de asemena va fi trecut numărul și seria corespunzătoare. Insigna nouă și cartea de membru sunt obligatorii pentru fiecare membru a L. A. N. C. Despre aceasta vor fi — la timp — încunoștințate toate organizațiile noastre comunale.

Sanctitatea Sa Patriarhul dr. Miron Cristea, dăunăzi a vizitat Betleemul, iar în „Ziua eroilor“ în biserica dela Golgota, încunjurat de clerul Sf. Mormânt, a oficiat un parastras pentru sufletele eroilor români. A ținut apoi Sanctitatea Sa o predică, în care a spus, că soldații români s'au sacrificat nu numai pentru țară și popor, ci și pentru credința creștină. In altă zi s'a oficiat sfințirea apei, în Iordan, la locul unde s'a făcut botezul Domnului.

Nu se cer fotografii pentru cărțile de alegător. Ministerul Iustiției face cunoscut următoarele: s'a decis ca și pentru alegerile ce urmează a se face, să se renunțe la aplicarea art. 18 din legea electorală care prevede obligativitatea fotografiilor pe cărțile de alegător. Deci nu se cer fotografii pentru cărțile de alegător.

Ziar românesc în Iugoslavia. Preoți, profesori, comercianți și proprietari, s'au legat între ei să facă să apară, în cuprinsul Jugoslaviei, în comuna Coștei, un ziar românesc pus în serviciul numai al intereselor generale ale românilor din cuprinsul regatului sârbo-croato-sloven. Ziarul, afirmând însuși caracterul său de vestitor al unor zile mai bune pentru frații noștri români din cupinsul Jugoslaviei, se va numi „NĂDEJDEA“. Urăm confratelui nostru viață lungă și succes deplin în apărarea intereselor neamului.

Instiințare. In conformitate cu deciziunea Nr. 74066 din 4 Iunie 1927, se face cunoscut că examenul de admitere în clasa I, se ține în Iunie și Septemvrie. Inscrierile pentru Iunie se fac între 15—20 Iunie, iar pentru înscrierile din Septemvrie se va anunța la timp. Direcțiunea liceului „C. D. Loga“ Timișoara.

Premiul național de literatură. Anul acesta premiul național de literatură (100 mii de lei pentru proză și 1000 mii lei pentru poezie) á fost acordat d-lui Ion Agârbiceanu, iar pentru poezie d-lui Cincinat Pavelescu.

Tuberculoșii săraci aflători în orașul nostru, primesc îngrijire medicală și alimentație gratuită, la dispensariul No. III din Elisabetin. Vor primi și bilete de tramvai gratuit. Cu informațiuni servește și Redacția ziarului nostru.

Medicii din România. Avem în total 3275 medicii și anume: în Vechiul-Regat 1316, în Ardeal și Banat 1438, în Bucovina 235 și în Basarabia 286.

Interzicerea transporturilor mai grele de 10 kgr. în vagoanele poștale. Subsecretariatul de stat c. f. r. a înterzis ca în vagoanele poștale, să se expedieze colete mai grele de 10 kgr. Asemenea colete urmează să fie predate spre expediere în vagoanele de bagaje plătindu-se pentru ele taxele de transport respective după tariful c. f. r.

Incendiul dela Teatrul Popular din București. Sâmbătă seară în 11 Iunie un puternic incendiu a isbucnit la „Teatrul Popular“ din Bulev. Elisabeta. Sala teatrului care avea o cupolă, a rămas doar cu scheletul ei de fier, restul a căzut pradă flacărilor. A ars și scena, iar balconul sălii care servea de loji este complect deteriorat din cauza dărămăturilor și a apei pompate. Mobilierul sălei a avut mult de suferit. Se crede că focul s'ar datora unui scurt circuit. Pagubele n'au fost evaluate.

Monete de aur românești noui. Se bat monete românești de aur de 20, 25, 50 și 100 lei. Baterea montelor se va face în Moneteria ragală din Londra.

Carnetele de tren ale funcționarilor de stat s'au prelungit până la 31 Iulie.

Timbrele vechi de 1—50 lei, din vechea emisiune, se mai pot aplica până la 1 August; iar preschimba se pot până la 1 Sept.

— „Eliminarea jîdanilor din domeniul culturei — e o problemă de existență pentru noi.

Elimenarea din domeniul culturei implică însă: eliminarea din domeniul economiei naționale, unde cultura își are rădăcinile ei.“ **A. C. Cuza.**

Aspecte timișorene

Treci, iubite cititor, prin fața librăriilor din Timișoara și aruncă-ți ochii în vitrinele lor.

Oprește-ți o clipă memoria și conștiința actualității și îți vei întoarce speriat privirele spre edificiile grandioase ale civilizatei noastre urbe, pentru a vedea dacă steagurile în roș-galben și albastrul plouat, nu s'au înlocuit cu drapelele uniforme ale regelui apostolic Ferencz Jóska.

Cărțile ungurești, traduceri sau produsul rassei iudeo-maghiare întovărășite de chilometricele titluri, ornează vitrinele din Timișoara întocmai ca la Szegedin.

Unde este cartea românească? Pe cât ne ajută memoria, ne amintim de scriitorii noștri valoroși, de eri ca și de azi, știm că avem lucrări literare și științifice renumite și dincolo de Pesta și mai știm ca după noul recensământ, Timișoara adăpostește câteva zeci de mii de români. Oare scrierile lui Eminescu, Alexandri, Vlăhuța, Slavici ș. a., cât și a celor de azi buni și merituoși mânuitori ai condeiului, nu merită a sta alături cu excrescențele pornografice sau iredentiste maghiare? Avem și noi scriitorii noștri de care ne mândrim și cerem ca în Timișoara să vedem scrierile lor.

Faptul că librarii dosesc operele românești, ca și cum li-ar fi rușine de ele, face oare parte din sistemul de batjocorire a neamului nostru, conceput de vreun episcop sau conte maghiar? Apponyi avea pe vremuri o sistemă brevetată de atotputernicia sa, relativă la desnaționalizarea românilor prin batjocorire și umilire, dar să-și amintească iudeo-maghiarii de pe aci, că azi suntem în România și planul lor va fi ușor dejucat și sancțiunele nu vor întârzia mult de a veni.

Cartea românească, produs al geniului românesc, apreciat suficient, trebuie să aibă locul binemeritat și deaceea ne adresăm autorităților, pentru a chema la realitate pe acei ce se încăpățânează a crede că pot să-și bată joc de ce e românesc, ori visează la ceace a fost; noi îi asigurăm de un lucru, că nu va mai fi.

Cine ceteșie, învață.
Cine învață, înțelege,
Cine înțelege, lucră,
Cine lucră, nu piere!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Din viața satelor noastre

Dorind să avem ştiri din toate părţile rugăm pe toţi Românii de bine să binevoiască a ne înştiinţa despre toate întâmplările, despre toate neajunsurile, necazurile, durerile şi nedreptăţile care le suferă precum şi despre tot ce cred că ar interesa lumea mare. Rugăm însă pe aceşti preţioşi şi inimoşi informatori să ne comunice acestea ştiri numai după-ce s'au convins despre adevărul lor, ca să fie şi ei şi să fim şi noi scutiţi de neplăcerile falşificatorilor cu voie sau fără voie. Căci atât autorii cât şi informatorii răspund pentru informaţiunile date.

„Redacţia“

L. A. N. C. şi alegerile

L. A. N. C. a hotărît să-şi pună listă în 69 judeţe.

Contestaţia d-lui A. C. Cuza — contra titulaturei disidenţilor din L. A. N. C. — care se intitulează **fără nici un temei** „L. A. N. C. — Statutară“, a fost admisă din partea Comisiei Centrale Electorale.

Gruparea d-lor Zelea Codreanu, Şumuleanu, Paul Iliescu — care nu mai au ce căuta în Ligă — urmează a-şi lua deci altă titulatură. A triumfat dreptatea cauzei noastre sfinte!

L. A. N. C. nu a făcut şi nici nu va face pact cu vreun partid politic ...

Noi nu avem nimic de vândut, cu atât mai puţin de cumpărat.

La noi nu se va ţinea licitaţie publică.

Noi ne vom păstra jurământul cu credinţă!

Rugăm pe toţi aderenţii noştri a ne da tot sprijinul, spre a duce la izbândă cauza noastră sfântă, care este şi trebue să fie cauza întregului neam românesc.

Cu Dumnezeu înainte!

—

Înştiinţare

către toţi preşedinţii L. A. N. C. din judeţ

Rog prin aceasta pe toţi preşedinţii comunali să treacă pe la sediul Ligei, din Timişoara, Cetate, strada Gheorghe Coşbuc Nr. 2, pentru a primi instrucţiuni în vederea *alegerilor generale* ce se apropie. Din fiecare sat să vină câte un reprezentant în decursul săptămânii viitoare. *Alexandru Ţieranu*, preşedinte regional.

—

Pentru aderenţii „L. A. N. C.“

La primăria fiecărei comune să găsesc listele electorale comunale, în care este fiecare alegător înscris.

Toţi alegătorii „L. A. N. C.“ să se intereseze ori direct la judecătoria de ocol, ori în ziua când judecătorul va descinde în fiecare comună, ca personal (dovedind identitatea lor) să primească dela judecător cartea de alegător pentru Cameră şi pentru Senat, iar consilierii comunali şi judeţeni, cari separat vor alege un senator, vor primi cartea de alegători dela preşedintele biroului electoral judeţean. Fiecare primar este prin urmare obligat a se îngriji, ca consilierii comunali să se presinte la preşedintele biroului electoral judeţean (primpreşedintele Tribunalului) ca să primească cartea de alegător, dovedind acestuia calitatea sa de consilier.

Alegătorii din comunele urbane sunt obligaţi a se presenta personal (cu acte doveditoare de identitate) la judecătorie în zilele şi orele publicate prin ziare şi afişe, ca să-şi primească cartea de alegător.

In ziua alegerei ce s'a fixat pentru Camere şi pentru Senat, alegătorii sunt obligaţi sub povară de pedeapsă a să presenta şi a vota.

Alegătorii, după ce vor primi cărţile de alegător, le vor semna cu mâna lor proprie, căci cei ce se vor prezenta la votare cu cărţile nesemnate, vor putea fi respinşi dela vot. Alegătorii, cari nu ştiu să scrie, vor fi semnaţi de un ştiitor de carte, care îşi va semna şi numele său.

De exemplu: + Ioan Ardelean semnat prin Petru Suciu.

Semnul electoral al „L. A. N. C.“ este o linie ▬ orizontală (culcată).

*

Dacă doriţi fericirea Voastră şi a familiei Voastre, dacă doriţi întărirea şi luminarea neamului, dacă doriţi înălţarea şi independenţa ţării şi desrobirea ei economică: VOTAŢI LISTA „L. A. N. C.“

Deviza noastră este: „Hristos, Regele, Naţiunea“!

—

O demisie, care ne cauzează bucurie

Dl. Dr. Radovan, advocat din Oraviţa, fost membru al L. A. N. C, care la 17 Ianuarie 1926 a jurat credinţă acestei Ligi, Steagului şi Preşedintelui-Suprem, năinte cu neşte zile şi-a dat demisia.

Se bucură toate gazetele jîdoveşti şi jîdovite din Bucureşti. Să le fie de bine!

Ne bucurăm şi noi din tot sufletul şi credem, că vă veţi bucura şi Voi, ostaşi credincioşi ai cauzei noastre sfinte naţionale, că — în fine — ne-am scăpat de el. Vă veţi bucura cu toţii, cari puneţi preţ pe legea noastră strămoşească şi păstraţi cu sufletul curat jurământul!

Felicităm partidul Naţional-Ţărănesc! Spre a-şi ridica vaza şi morala, îi dorim tot astfel de membri statornici în convingeri şi credincioşi în jurământ. Vom reveni.

—

Către prietinii şi depozitarii noştri

Rugăm pe toţi prietenii şi depozitarii noştri, cari primesc mai multe numere din gazetă, ca să le vândă cu exemplarul şi la finea fiecărei luni să ne trimită suma incasată, cât şi exemplarele rămase nevindute. Rugăm pe fiecare să binevoiască a ne comunica câte exemplare să-i trimitem săptămânal.

GLUME

MAI ZI ŞI TU, MĂI!

Un stăpân avea două slugi, un român şi un ţigan. Ţiganul ca ţiganul, când era vorba de mâncare, el cel dintâiu, dar la treabă se tot codea. Stăpânul — un om glumeţ — îi chiamă într'o zi pe amândoi.

— Măi, zice, care dintre voi mănâncă o găină friptă? — Eu sare de colo ţiganul, ştergându-se cu poftă pe la gură. — Dar un păhar de vin cine vrea? — Eu, răspunde ţiganul grăbit. — Dar butucul din fundul grădinei cine-l aduce? Şi românul şi ţiganul nu se grăbesc să răspundă. Dela o vreme însă tot ţiganul deschide gura către român:

— Ia mai zi şi tu, măi! Nu numai eu.

LA MEDIC.

— Ai să trăieşti liniştit şi să stai acasă!

— Acas şi liniştit? Dta, dle medic numi cunoşti nevasta?

LA JUDECATĂ.

Hoţul: Dle judecător, te rog pune-mi un apărător.

Judecătorul: Dta ai recunoscut că ai furat seanornicul lui Ardelean Petru. Oare ce ar putea spune advocatul întru apărarea Dtale?

— Hoţul: Asta aş vrea să ştiu şi eu.

TIGANUL LA SPOVEDANIE.

Era postul mare. Creştinii se spovedeau ca de obicei.

Se duse şi ţiganul şi începu a-şi înşira păcatele.

—Apoi, de părinte, de furat am furat chiar şi dela Sfinţia Ta.

Şi ce-ai furat anume, fiule? întrebă popa.

— Fân, Sfinţia Ta.

— Rău, fiule. Dar îţi pare rău ce-ai făcut?

— Rău părinte.

— Şi făgăduieşti, că n'ai să mai faci?

— Incă, făgăduesc, părinte.

Popa începe să-i cetească dezlegările, ţiganul tăcea sub patrafir. Deodată popii îi veni în minte.

— Dar bine, fiule, cât fân mi-ai furat?

— Opt căpiţe, părinte.

— Când?

— Când? Patru alaltă seară şi două aseară şi dacă om trăi şi ne-o ajuta Dumnezeu două am de gând să le fur de seară.

BIETUL ŢĂRAN.

Un ţăran cheltuise mai toată averea pentru fiu-său, să înveţe la facultate, dar fiu-său nici gând n'avea să-şi isprăviască studiile.

Ţăranul oftă:

— Sărăcuţ de maica mea! Cine mă pusă să-mi vânz toate dobitoacele mele pentru un singur dobitoc.

GHICITURI.

Am o grebluţă cu 5 dinţişori
Pe zi îmi trebue de o mie de ori.
(Mâna)

Sunt două surori în lume
neasemenea la nume:
una albă, luminată,
alta neagră 'ntunecată.
se gonesc prin lumea lungă
şi nu pot să se ajungă.
(Ziua şi noaptea)

Am o fetişoară
cu o rochiţă roşioară
când începe a se desbrăca
toţi încep a lăcrăma
(Ceapa)

Merge şi nu merge
de ascultat te ascultă,
face gură multă,
ce-i dai, îţi dă,
cu talpa în apă stă.
(Moara)

Ce este mai dulce decât mierea
şi mai amară decât fierea?
(Limba)

Citiţi, răspândiţi şi abonaţi ziarul „SVASTICA BANATULUI“.

Sprijinând ziarul nostru veţi contribui la desrobirea economică a Neamului Românesc!

Ghicitoarea Nr. 3.

Un negustor de piei a mers într'un târg şi a cumpărat de 80 Lei 3 feluri de piei: de oi, de iezi şi de lilieci. Peile de oi le-a plătit cu 4 Lei bucata, cele de iezi cu 80 bani, iar cele de liliac cu 4 bani. Intrebarea: câte piei au fost de oi, de iezi şi de lilieci?

Terminul de deslegare 25 Iunie.

—

Deslegarea acestei ghicitoare e a se trimite pe o cartă postală pe adresa Administraţiei ziarului nostru, cu adresa exactă şi legibilă a expeditorului.

Dintre acei cari vor deslega-o bine, cinci vor primi ca premiu: câte o carte, o hartă a României şi un calendar de părete.

Numele câştigătorilor vor fi publicate în ziar.

Sfaturi

Păstrarea blănurilor. Pentru a păstra vara blănurile şi a le feri de molii, să se întrebuinţează următoarea metodă: înainte de a o pune la păstrare, o blană trebue bine scuturată, periată şi chiar pieptenată, pentru a-i îndepărta orice ouă depuse de molii. Apoi blana este presărată cu boabe de piper cu tutun ordinar de pipă (lulă) şi cu foi de paciuli (se poate căpăta la farmacii şi drogherii), strânsă bine în jurnale şi cusută într'o faţă de pat de pânză (cearşaf, lepedeu). Nu recomandăm naftalina, care vatămă blana şi respândeşte un miros greu şi neplăcut.

Pentru oglinzi. Dacă o oglindă nu s'a făcut destul de curată ştergând-o numai cu apă, întrebuinţăm puţin spirt curat sau rachiu şi se va curăţi minunat, ştergând-o în urmă cu o cârpă veche.

Păstrarea untului. Pe căldură, untul repede râncezeşte, iuţindu-se. Ca să rămâe proaspăt se pue într'o oală smălţuită, spălată curat. Se toarnă peste el, ca să-l acopere, apă răcită, după cea fost fiartă şi in care s'au pus câteva linguri de sare. Se acoperă oala cu un fundişor, legându-l cu o cârpă curată. Când îţi trebue unt, iai cu o lingură având grijă să rămâie mereu acoperit cu apă sărată. Untul, căpătând puţin gustul sărat îl speli în apă proaspătă şi pare că e din ziua aceia.

Cum se face unsoarea de cocie. (Unsoare pentru a unge oiştele roţilor la trăsuri, care, căruţe etc.) Ţăranul nostru spesează anual bani grei pentru unsoarea aceasta, pe care — fără multă trudă — o poate prepara acasă pe un preţ de nimica. Cumpăraţi din băcănie (spiţerie) de neşte lei (depinde de cantitatea ce doriţi a face) **talcum venetum** (asbest pulverizat), aşa numit: **Federweiss.** Praful acesta îl cunoaşte toată lumea. Intr'o oală veche puneţi Federweissul şi turnaţi peste el — după trebuinţă — petrol (gaz, apă de lampă) şi cu un băţişor de lemn mestecaţi bine până ce nu ajunge la consistenţa (grosimea) unei alifii (unsoare). Veţi avea cea mai bună unsoare pentru trăsuri în coloare galbină.

In coloare neagră — unsoarea aceasta — se prepară la fel, numai în loc de petrol se întrebuinţează păcură.

Unsoarea trebue păstrată la loc răcoros şi uscat.

Lapte cu orez. E o mâncare hrănitoare. Mai ales copiilor le e de saţ. E uşor de făcut şi se păstrează şi rece. La o jumătate de litru de lapte iei două linguri de orez. Il pui în lapte mestecând într'una; laşi să fiarbă totul până ce se umflă (moaie) orezul. Când îl răstorni poţi presura ceva zahăr şi scorţişoară pisată, care îi dă gust bun.

„SVASTICA BANATULUI“
va lupta ca **România să fie a românilor!**

Deslegarea Ghicitoarei Nr. 1

22 gâşte şi 14 iepuri.

Au deslegat-o bine următorii:

Iosif Trăicon, Banloc; Ion Busuioc Bazoş; Gh. Ghilezan, Berecuţa; Iota Chevereşan, Roman Todea, Beregsău Octav Bolocan, Birda; Nic. Bârdac Bocşa-Montană; Isaiu Tina, Bocşa-Română; Ionel Berlogea, Broşteni; Ion Morariu, Bucoveţ; Nicolae Toroc, Buzad; Petru Crina, Câlnic; Ion Cărăula Caransebeş; Atanasie Foale, Cenadul mare; Cooperativa Graniţa, Checia-română; Vasilie Crăşovan, Avram Cuvinu, Ciclova-română; Ion Cazacu Chişinău; Aureliu Dabiciu, Comorâşte Nicolae Almăjan, Deta; Petru Floria, Bosioc Giuca, Gheorge Chiodan, Dunt boz; Livius Dee, Foeni; Vasilie Peleant Fibiş; Filip Guşca, Gârlişte; Petre Raica, Gătaia; Gheorghe Stanic, Ghiroda; Nina Julietta Balta, Halmagiu nou; Ioan Ţenche, Hitiaş: Viorel Albulescu, Hodoş; Gheorghe Dina, Grigore Surdu, Jebel; Gheorghe Izvoreanu Jimbolea; Elena Grossman, Mimi Mihuţiu, Angela Purcariu, Victor I. Opriş-in, Alexandru Petraşevici, Dorel Popescu, Lugoj; Ilie Beica, Maidan: Tiberiu Margineanţu, Livius Prinţu, Opăţiţa, Gheorghe Petcu, Oradea-mare; Leontina Balomiri, Orăştie; Ioan Bubzu, Parţa; Gligor Stiflea, Pesac; Petru Trăilă Surdan, Pustiniş; Gheorghe Corcodel, Răcăşdia, Ilie Ciulin Simu, Răchitova; Ioan M. Rusescu, Sacoşul mare; Vasilică Chita,, Filip Giulvezan, Ioan Oaaşa, Saravale; Alex. Giorgiov I. Soboteleanu, Satchinez; Petru Albota Secuşigiu; Mihai Barbu, Şipet; Milan Serle, Şoimoş; Victoria Bagiu, Leontina Opriş, Teodor Buzea, Dr. Petre Bojin, Ioan Chismore, Const. Caşmir, Gheorghe Curelarul, Teodor Deac, Teodor Giormăneanţu, Ioan Hegheş, Ioan Lungu, Plutonier Marinescu, Traian Marinescu, Ioan Mihaiu, Nlc. Moisescu, Bogoe Molin. D. Moşorca, Vasilie Munteanu, Dr. Naum Nance, Damian Nemeş, Conctatin Oncuticiu, N. Oprean, Longin I. Oprişa, Const. I. Popescu, Marcel Popoescu, E. Radin, Petru Rechesan, Liubomir Rusu, Mitică Stamate, Gheorghe Turtă, Vlad Vacarescu şi Gh. Vlăşceanu, Timişoara; Ioan Coşariu, Const. Ţăran, Nic. Jivoin Zbăgan, Tolvădia; Ioan Curtu, Constantin Janovici, Topolăvăţul-mare; Achim Cuibar, Ioan Negrea, Nicolae Miloş, Unip; Nicolae Simu, Urseni; Dumitru Cojocaru, Paraschiva Şutu, Vinga; Martin Voin, Zorlenţul mare; şi Stefan Dimitrie, Vladiuirovac (Iugoslavia).

Mulţumim tuturor pentru interesul manifestat faţă de ziarul nostru.

Am hotărît, că toţi deslegătorii acestei prime ghicitori, să primească premiul anunţat, adecă: o carte, o hartă a României şi un călendar de părete.

Celor din provincie premiul se va expedia cu posta.

Cei din Timişoara sunt rugaţi a-l lua în primire dela Administraţia noastră.

Cetiţi, răspândiţi şi sprijiniţi „Svastica Banatului“!

Editori-proprietari:
Traian M. Boleanţu
şi
Alexandru Ţieranu.

Banca „Mercur“
de Comerţ şi Credit S. A.
Timişoara
I. Bulev. Regele Ferdinand No. 5

Preţul banilor:

1 Franc francez	Lei	6·67
1 Liră sterlină	„	815·—
1 Dolar	„	168·50
1 Franc elveţian	„	32·60
1 Liră italiană	„	9·40
1 Cor. Cehoslovacă	„	5·02
1 Zlot polonez	„	18·—
1 Dinar	„	2·91
1 Marcă germ. aur	„	40·20
1 Schilling austriac	„	23·75
1 Levă Bulgărească	„	1·20
1 Liră turcească	„	85·—
1 Pengő ung.	„	29·50
1 Drahmă grec.	„	2·20
1 Franc belgian	„	6·85

Preţul cerealelor (100 Kgr.)

Grâu	Lei	825
Porumb	„	500
Secară	„	650
Orz	„	650
Ovăz	„	650
Făină de grâu 0	„	1500
„ „ „ 00	„	1600
„ „ „ albă	„	1450
„ „ „ de pâine	„	1300
Tărâţe	„	480

Mica Publicitate

Un cuvânt 2 Lei. Cu litere groase 4 Lei.

Cel mai mic anunţ la Mica Publicitate costă 40 Lei.

Caut o dactilografă pricepută. Adresa la Administraţie. (5-2)

DE TOATE

Cuvinte din bătrâni.

Cercetaţi toate: ţineţi ce este bun!

*

Sufletul preotului trebue să fie mai curat ca razele soarelui.

*

Cinstea cântăreşte mai mult decât banul.

*

Omenia omenie cere, şi cinstea cinste.

*

Ce ţie nu-ţi place, altuia nu face.

*

Cine se amestecă în lături îl mănâncă porcii.

Inainte de a porunci, învaţă a te supune.

*

Omul care este harnic, totdeauna are praznic.

*

Cine doarme mult, trăeşte puţin.

*

Cine ce caută, aia află.

*

Cine-şi calcă jurământu, nu-l primeşte pământu.

*

Lenea este începutul sărăciei.

Nici un ac dela jidani!

Institutul de Arte Grafice „CARTEA ROMANEASCĂ“ Sucursala Timişoara, Piaţa Ţepeş Vodă 2. — Telefon: 1200.